هرکس عین مالش را نزد مردی - یا انسانی - یافت که ورشکسته شده بود، او نسبت به دیگران بدان سزاوارتر است.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ أَدْرَكَ مَالَهُ بِعَيْنِهِ عِنْدَ رَجُلٍ ـ أَوْ إِنْسَانٍ ـ قَدْ أَفْلَسَ؛ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ مِنْ غَيْرِهِ»: «هرکس عین مالش را نزد مردی - یا انسانی - یافت که ورشکسته شده بود، او نسبت به دیگران بدان سزاوارتر است».

[صحیح است] [متفق علیه]

هرکس کالایش را به کسی بفروشد یا نزد وی به امانت بگذارد یا به او قرض دهد و مشتری ورشکسته شود، چنانکه مالش کفایت بدهی اش را نکند، فروشنده ی آن کالا این حق را دارد که در صورت یافتن عین کالایش نزد وی، آن را بردارد چون او از سایر طلبکاران به آن سزاوارتر می باشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5838